ако и Дион се спрегнуваше
не Державно съвѣтници, но имъ запрещенъ не само да
учествуватъ

к. 43, 4 (XXII)

никой нѣма право да говори въ мое име, нито да отворя
рода народа въ солидарность ни съ мене, нити съ мѣнѣ, а не съмъ отдѣлил
никого

азъ съмъ слушалъ на народа що години и въ будлеша да
се по мѣсто, не се очаквамъ ни сега да му слушамъ
до колкото мога.

но никой не ще приема да слушамъ ни
назначенъ въ Державний съвѣтъ. Азъ съмъ по
прозвенъ на тоа начало, но ако интереса на народа
ни го изискваше да го приемамъ и да слушамъ въ него не бихъ
се очаквалъ, не смѣрили
приемъ да потвърдения да се
Управа съ винаги на народа си, но мутиите въ
интереса на народа, отъ се отнася
ну е единства
Державний съвѣтъ
не да се слушамъ на интересите на народа.
Но
не е ни Державенъ съвѣтъ, но е израка,
а е уловка просто да се узаконятъ петра-
венки мѣ незаконности.

ако не сме нашо вѣрними и правенци, ние
сме вѣнъ отъ работата и вѣнъ отъ Державата, нека
мѣ бѣдатъ свободни да направятъ хубавото което
се знаемъ. Ние видяхме ни имъ се сърдимъ аксиоци-
ите народа тогази да, ще признаемъ грѣха
мѣ спрѣмо насъ, но тогази, а сега нека ни бѣде
свободно да си кажемъ че до колкото знаемъ и отъ
мощи колкото вѣрдали
ако да се вѣнатъ
нѣщо да се направи за народа, азъ се отка-
зватъ отъ мѣсто си. Докато до сега нѣсмъ
осчетанъ гладенъ, нито сега се надѣвамъ

но да знамъ че ще и да умрѣ отъ гладъ и
семейството ми предпочетъ
отъ колкото да
Нито просто
ал ни мурити
продадатъ
Но
Но
Но